



14.8.2019

Kaunista loppukesää Tallinnasta!

Toivottavasti kesäsi on sujunut hyvin. Yritän tässä kirjeessä tehdä pienen katsauksen omaan kesääni. Siihen on kuulunut muun muassa leirejä, saunomista, sukujuhlia, kyläilyjä ja leikkimistä.

Nuoret lähetystyöntekijät

Ihan ensimmäiseksi täytyy kertoa, että nuorten Raamattu- ja lähetyskurssin kahdeksannen vuosikurssin päätös sujui iloisissa ja kiitollisissa merkeissä. Kurssin päättötodistuksen sai 17 nuorta, yksi joutuu kertaamaan kurssin poissaolojen takia. Toukokuussa saimme kuulla, mitä nuoret olivat oppineet harjoittelujensa aikana. Se oli todella rohkaisevaa ja näytti taas, että nuoret osaavat ajatella laajasti ja nähdä kauemmas kuin arvaammekaan. Ensimmäistä kertaa kurssin historiassa tehtiin harjoittelu ulkomailla: eräs nuori mies halusi matkustaa työhön Sambiaan, kristilliseen kouluun ja kyläyhteisöön, jota hänen oma seurakuntansa tukee. Harvinaista oli myös se, että tänä vuonna monet nuoret suorittivat harjoittelunsa lapsityössä. Nuorten nöyrä ja luottavainen asenne evankeliumin julistamiseen ja toisten palvelemiseen puhutteli minua kovasti.



Tässä he ovat:
EELK Nuorten
Raamattu- ja
lähetyskurssin
kahdeksannen
vuosikurssin
opiskelijat sekä
koulutustiimi.

Kuvan otti Tero
Ruotsala.

Syyskuussa aloitamme Raamattu- ja lähetyskurssin yhdeksännen vuosikurssin Kosen seurakunnan pappilassa, jos Jumala suo. Kuten edellisessä kirjeessäni kerroin, luovun kurssin vastuuhenkilön roolista ja olen uudella kurssilla mukana tiimin jäsenenä. Kurssin vastuuhenkilöksi on lupautunut Kadre Arikainen. Kadre on kolmannen vuosikurssin kurssilainen ja nyt ollut mukana tiimissä kaksi vuotta. Hän toimi myös kaksi vuotta Viron kirkon Lähetyskeskuksen pääsihteerinä. Koulutukseltaan Kadre on ensihoitaja ja työskentelee Tallinnan ambulanssissa. Pyydän, että otatte Kadren ja koko tiimin esirukouksiinne!

Keväällä aloitimme nuorisotyöntekijöiden seminaarien uuden kaksivuotiskauden. Punaisena lankana tällä kaksivuotiskaudella on opetuslapseus. Olimme iloisia, että toukokuun viikonloppu oli kovin ekumeeninen – meitä oli mukana monesta eri kirkkokunnasta.



Sakun seurakunta elää ja kirkko kohoaa

Sakun seurakunnan kevätmyyjäiset onnistuivat hyvin, vaikka viimeisen tunnin aikana alkanut sade karkottikin ihmiset turhan aikaisin pois paikalta. Tuntuu hyvältä, että talkoolaisia on vuosi vuodelta enemmän ja myyjäisissä on vahva yhdessä tekemisen meininki. 18.6. oli Sakun uuden kirkon peruskiven muuraus. Se oli juhlallinen tilaisuus ja paikalle tuli paljon väkeä – noin 120 henkeä Virosta, Suomesta ja Norjasta. Se, että kirkon rakennustyöt ovat hyvässä vauhdissa, antaa paljon intoa myös varainkeruuseen. Tällä hetkellä meillä ei ole vielä sisätöihin tarvittava raha koossa, mutta uskomme, että ahkeralla työllä se on mahdollista.



Vasemmalla kuva Sakun kirkon peruskiven muurauksesta. Arkkipiispa toimitti siunauksen. Oikeanpuolimmainen kuva on laulujuhlasta. Väkeä oli niin paljon, että kaikki halukkaat eivät edes mahtuneet laulukentän alueelle.

Laulujuhlat 150 vuotta

Juhannuksen tienoissa olin lomalla. Suuri osa Viron koululaisista on kesäkuussa vielä koulussa, joten se ei ole vielä mikään erityinen leirikuukausi. Heinäkuu alkoi sitten vauhdikkaasti: Ensin olivat laulu- ja tanssijuhlat. Tänä vuonna tuli kuluneeksi 150 vuotta ensimmäisistä laulujuhlista, ja juhlat olivat entistäkin suurempi tapahtuma. Kävin itsekin sunnuntain laulujuhlissa hyvien ystävien kanssa, ja kyllä meitä oli siellä paljon! Hyvin sinimustavalkoinen yhdessä oleminen kesti noin seitsemän tuntia, ja kenelläkään ei ollut kiire pois. Kunnioituksen ja ihmetyksen tuntein seuraan aina sitä, kuinka paljon vaivaa ja aikaa ihmiset panostavat näihin suuriin juhliin. Se on perinne, jonka juuret ovat vahvat ja joka yhdistää eri ikäluokkia.

Kesän suurimmat leirit: JäPe ja lapsityön kesäpäivät

Heti laulujuhlien jälkeen lähdimme Pilistvereen valmistelemaan kirkon nuorisopäiviä, JäPeä. Niidenkin suhteen tämä on juhlavuosi: nämä kirkon nuorisopäivät olivat sodan jälkeen 30. päivät. Aivan ensimmäiset Viron kirkon nuorisopäivät olivat vuonna 1932 Türillä, mutta vuodesta 1940 tuli päiviin neuvostomiehityksen takia pitkä tauko. Vuonna 1990 aloitettiin jälleen, silloin päivät olivat Viljandissa. Tänä vuonna meitä oli Pilistveressä koolla miltei 160 henkeä. Tuntui hyvältä, että sain jälleen keskustella monien nuorten kanssa ja rukoilla heidän puolestaan.



Heinäkuun loppupuolella olivat vuorossa lapsityöntekijöiden kesäpäivät. Tällä kertaa kokoonnuimme Saarenmaalla, Kihelkunnan koulussa. Meitä siunattiin kauniilla ja lämpimällä säällä, joten leiriläiset käyttivät ahkerasti myös ympärillä olevia uintimahdollisuuksia. Aiheena meillä oli ”kristinusko yksinkertaisesti”, eli puhuimme siitä, miten puhua kristinuskon suurista asioista ymmärrettävästi, ja kuinka rauhoittua vastaanottamaan sanomaa kokonaisvaltaisesti. Lastenohjelmassa tutustuttiin pyhän Patrickin elämäntarinaa ja opittiin, mistä Patrickin ja koko Irlannin symboli, apilanlehti kertoo. Se oli iloinen, vahvistava ja lämminhenkinen viikonloppu 50 hengen perheenä. Saimme nauttia myös Kihelkunnan seurakunnan vieraanvaraisuudesta kauniin iltahartauden ja sunnuntaisen messun muodossa.



JäPen eli kirkon nuorisopäivien ohjelmaan kuuluvat miniraamattutunnit. Perjantaina arkkipiispa Urmas Viilma puhui siitä ihmeestä, että olemme luotuja. ”Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä.”

Psalmi 139:14a

Vielä on leirejä jäljellä...

Nyt elokuussa edessä on vielä Sakun seurakunnan lastenleiri sekä Raamattu- ja lähetyskurssien tapaaminen. Iloitsen siitä, että olen saanut kesällä myös oleskella jonkin verran Puumalassa, olla perheen ja erityisesti pikkuisen veljenpojan kanssa sekä tavata ystäviä. Tämä alkava syyskausi on erilainen kuin edelliset, koska valmistun nyt myös Virosta lähtöön. Ensi vuoden heinäkuussa tämä työ kauteni päättyy, ja siihen mennessä täytyy löytää ratkaisut kysymyksiin, mitkä työmuodot jatkuvat ja miten. Se ei ole helppoa. Meillä ei ole budjettivaroja siihen, että palkkaisimme uuden ihmisen minun tilalleni. Päinvastoin, Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksemme taloudellinen tilanne on tällä hetkellä heikko Luterilaisen maailmanliiton projektin päättyttyä, ja menoja on pakko vähentää. Emme kuitenkaan voi olettaa, että kukaan ottaa vastuulleen isompaa osaa tähänastisesta työstäni pelkästään vapaaehtoisena, ilman korvausta. Tämä työ vaatii aikaa, ja juuri aika tuntuu olevan kalleinta, mitä ihmisillä on. Olemme pohtineet erilaisia mahdollisuuksia ja rukouksemme on, että



löytäisimme toimivat ja kestävät toimintamallit. Rukoilemme myös, että löydämme Nuorten Raamattu- ja lähetykskurssin vastuuhenkilölle tarvittavat palkkarahat.

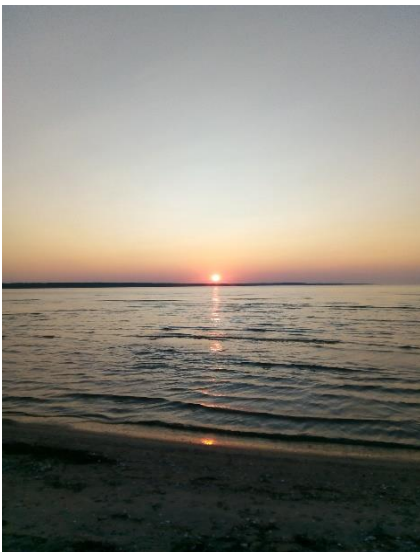
30 vuotta yhteistä työtä lahden yli

Tänä syksynä – tarkemmin ottaen 8.11. tulee kuluneeksi 30 vuotta kristillisen kasvatuksen Suomi-Viro -työryhmän perustamisesta. Olemme päättäneet juhlistaa tätä kauan kestänyttä yhteistyötä seminaarilla, joka pidetään perjantaina, 8.11. Tallinnan teologisen instituutin tiloissa klo 9.30 – 16.00. Tarkastelemme yhteistyön vaiheita ja sitä, minkälaista hedelmää yhteistyö on kantanut. Itsenäisyytensä palauttaneessa Virossa oli suomalaisilla merkittävä rooli kristillisen lapsi- ja nuorisotyön uudelleenkäynnistämässä. Pohdimme myös sitä, minkälaisia haasteita tämä päivä asettaa kirkon kasvatusta ja nuorisotyölle Virossa ja Suomessa. Kaikki aiheesta kiinnostuneet ovat erittäin tervetulleita! Jos olet tulossa, ole hyvä ja ilmoita siitä minulle (titta.hamalainen@eelk.ee) viimeistään viikkoa ennen seminaaria, jotta voimme varmistaa, että kaikki saavat lounasta. Seminaari on maksuton, päivän aikana keräämme kolehdin kulujen katteeksi. Olemme iloisia jokaisesta tämän yhteisen työn ystävästä!

Olen tänään ensimmäistä päivää töissä viimeisen lomapätkän jälkeen. Tämä vaihe on aina jännittävää, syksyn käynnistelyä ja uuden odotusta. Toivon iloa, uusia alkuja ja paljon siunausta myös sinun loppukesääsi ja alkusyksyysi! Kiitos, että olet olemassa.

Sinua siunaten

Titta



Rukousaiheita:

- Kiitos perheestä ja muista läheisistä
- Siunausta Kadrelle uudessa tehtävässä ja minulle viisautta hänen perehdyttämiseensä
- Uusi kurssitiimi ja syksyn kurssilaiset
- Edessä olevat leirit
- Suomalais-virolaisen yhteistyön juhlaseminaari
- Kaikki sairauden kanssa taistelevat ystävät ja tutut
- Yhdistyksemme työn jatkuvuuden turvaaminen
- Seurakuntien työntekijät ja vapaaehtoiset Virossa ja Suomessa



Titta Hämäläinen

Työskentelen Viron luterilaisen kirkon Lapsi- ja nuorisotyön yhdistyksen palveluksessa. Tärkein tehtäväni on raamattukoulutuksen ja Raamatun tuntemisen edistäminen seurakuntien vapaaehtoisten, erityisesti nuorten aikuisten parissa sekä heidän rohkaisemisensa hengelliseen työhön.

Yhteystiedot: Rähni 11-11, 11311 TALLINNA,
Viro / titta.hamalainen@eelk.ee

Toivo. Yhteistyö. Muutos.

Kristillinen sanoma toivosta, uskosta ja lähimmäisenrakkaudesta on ollut työmme lähtökohta jo lähes 160 vuotta. Tule mukaan rakentamaan oikeudenmukaista ja inhimillistä maailmaa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.